

عنوان مقاله:

نقد و بررسی سبک شناسانه شعر دوره بازگشت

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 20، شماره 68 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسنده:

غلامرضا مستعلی پارسا - دانشیار دانشگاه علامه طباطبایی تهران

خلاصه مقاله:

فرهنگ هر ملتی از عناصر گوناگونی فراهم می آید، یکی از مهمترین ارکان سازنده فرهنگ شعر و ادب است که از اساطیر مذهب، حوادث اجتماعی و تاریخی هر ملت سرچشمه می گیرد و یکی از منابع شناخت تاریخ تمدن ملل در قرون مختلف می باشد. آشنایی دقیق و انتقادی با تحول و تطور شعر در طول تاریخ گامی موثر در شناخت سرگذشت سیاسی، اجتماعی و فرهنگی هر جامعه است. با آشنایی با تاریخ ادب و شعر می توان دریافت که آیا جامعه در حال پیشرفت و اعتلاست، یا در حال سکون است و یا اینکه سیر قهقرایی دارد. شهر فارسی در طول تاریخ هزار و دویست ساله و دچار تحولات و دگرگونی های مختلفی شده که عوامل بسیاری در این تطورها موثر بوده اند. آنچه در این مقاله مطرح است جستجوی بررسی میزان توفیق شاعرانی است که از سبک هندی روی برتافته، به تتبع در آثار قدما پرداخته اند و اینکه تا چه اندازه ای توانسته اند از نفوذ سبک هندی خارج شوند، چه از نظر ترکیبات واژگانی و چه از لحاظ مضمون و محتوای شعر، با بررسی و مقایسه ویژگی های شعر شاعران خراسانی و بازگشت می توان گفت که تقلید، هر چند استادانه هم انجام بگیرد، باز هم ارزش اثر اصلی و ابتکاری را ندارد و در طول تاریخ هیچ گاه مقلدان یک هنرمند به اندازه خود او ارزش پیدا نکرده اند و آثار آنان مورد توجه قرار نگرفته است اصولاً تقلید از حالت سکون و ایستایی شخص و جامعه مقلد حکایت می کند. قصد داریم تا با ذکر نمونه ها و داده های آماری دقیق، به میزان مولفیت یا شکست نسبی این تقلیدهای شاعرانه دست یابیم

کلمات کلیدی:

تقلید، دوره بازگشت، ادبی، سبک خراسانی، شعر، نقد و بررسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/646221>

